Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Rîșcani, judecător Gheorghe Stratulat
Dosarul nr. 2a-3676/24 (2-23033175-02-2a-13092024)

D E C I Z I E

2 iulie 2025 mun. *****

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu
Grefierul Irina Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de SRL „Transnava Grup”, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica,

împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Rîșcani din 2 mai 2024, prin care s-a admis cțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Munteanu Ruslan împotriva SRL „Transnava Grup” cu privire la încasarea plăților salariale neachitate, încasarea diurnelor, încasarea plăților salariale suplimentare de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, calculată începând cu 26 decembrie 2022 până la data pronunțării hotărârii,

A C O N S T A T A T :

Pretențiile reclamanților:

La 2 martie 2023, Munteanu Ruslan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Transnava Grup” cu privire la încasarea salariului neachitat în mărime de 29 700 de lei, încasarea diurnelor în mărime de 1 945 de euro, încasarea plății suplimentare în mărime de 0,3 la sută din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere, calculată începând cu 26 decembrie 2022 - până la data pronunțării hotărârii judecătorești.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, a activat în cadrul SRL „Transnava Grup”, în calitate de conducător auto internațional de mărfuri, conform contractului individual de muncă din 7 septembrie 2022.

A susținut că, la 12 decembrie 2022, a depus cerere de eliberare din funcție, deoarece angajatorul nu și-a onorat obligațiile de plata a salariului, motiv pentru care a sesizat și Inspectoratul de Stat al Muncii.

În rezultat, a aflat că raporturile de muncă au încetat la 26 decembrie 2022, deși ordinul de eliberare din funcție nu i-a fost comunicat.

Munteanu Ruslan a remarcat că, de la data eliberării din funcție și până la depunerea acțiunii, angajatorul nu i-a calculat și nici nu i-a achitat plățile salariale, pentru perioada 7 septembrie 2022-26 decembrie 2022.

Până în prezent nu cunoaște care este salariul său, deoarece în contractul individual de muncă nu este specificat cuantumul retribuirii muncii. Or, în condițiile date urmează a fi aplicat cuantumul salariului mediu lunar pe economie pentru anul 2022, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 458 din 29 decembrie 2021 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2022 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 325-333 art. 761 din 31 decembrie 2021), care constituie 9 900 de lei.

Astfel, consideră că, de la SRL „Transnava Grup" urmează a fi încasat în beneficiul său pentru perioada 7 septembrie 2022-26 decembrie 2022 salariul lunar în mărime de 9 900 de lei, ceea ce constituie în total 29 700 de lei pentru perioada restantă.

De asemenea, a susținut că societatea pârâtă nu i-a achitat diurnele cuvenite pentru perioada în care a fost antrenat în calitate de șofer în executarea transportului internațional de marfuri, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 10 din 5 ianuarie 2012 privind aprobarea din Regulamentului cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova.

A relatat că, în exercitarea sarcinilor de serviciu, în perioada 8 septembrie 2022-1 octombrie 2022, a realizat transportul internațional de mărfuri tur/retur pe ruta Moldova – România – Ungaria – Polonia – Lituania – Belorusia - Rusia, iar în perioada 26 octombrie 2022 - 2 decembrie 2022, a fost antrenat în transportul internațional de mărfuri tur/retur pe ruta Moldova – România – Ungaria – Polonia – Lituania – Slovacia – Grecia - Bulgaria.

Conform pct. 31 lit. c) din Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10 din 5 ianuarie 2012, șoferilor, expeditorilor auto, ghizilor şi altor salariați antrenați în rutele traficului auto internațional de mărfuri şi călători li se plătesc diurne în funcție de timpul aflării lor peste hotare, aplicându-se normele diurnelor în valută străină stabilite conform categoriei I, în următoarele cuantumuri în cazul aflării salariatului peste hotare peste 24 ore diurnele se achită în modul general stabilit de prezentul Regulament.

Anexa nr. 2 a Regulamentului cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10 din 5 ianuarie 2012,

stabilește normele diurnelor pentru categoria I, din care fac parte şi șoferii antrenați în traficul internațional de mărfuri cu țările în care s-a aflat în rutele sus-menționate constituie: România -30 euro/24ore, Ungaria 40 euro/24ore, Polonia - 35 euro/24 ore, Lituania - 35euro/24 ore, Belorusia – 30 euro/24ore, Rusia – 40 euro/24 ore, Slovacia - 40 euro/24 ore, Grecia-40 euro/24 ore, Bulgaria -35 euro/24 ore.

Astfel, pentru antrenarea lui Munteanu Ruslan, în perioada 8 septembrie 2022-1 octombrie 2022, în ruta traficului internațional de mărfuri Moldova – România – Ungaria – Polonia – Lituania – Belorusia - Rusia, angajatorul urmează să-i achite diurnele pentru aflarea în România 90 de euro (72 ore x 30 euro/24 ore), în Ungaria 40 de euro (24 ore x 40 euro), în Polonia 105 de euro (72 ore x 35 euro/24 ore), în Lituania 35 de euro (24 ore x 35 euro), Belorusia 90 de euro (72 ore x 30 euro/24 ore) şi Rusia 440 de euro (264 ore x 40 euro/24), în sumă totală de 800 de euro.

Iar, pentru antrenarea sa în perioada 26 octombrie 2022 - 2 decembrie 2022, în ruta traficului internațional de mărfuri Moldova – România – Ungaria – Polonia – Belorusia – Lituania – Slovacia – Grecia - Bulgaria, angajatorul urmează să-i achite diurnele pentru aflarea în România 180 de euro (144 ore x 30 de euro/24 ore), în Ungaria 40 der euro (24 ore x 40 de euro), în Polonia 140 de euro (96 ore x 35 de euro/24 ore), Belorusia 570 de euro (456 ore x 30 de euro/24 ore), în Lituania 70 de euro (48 ore x 35 de euro/24 ore), Republica Slovacia 30 de euro (24 ore x 30 de euro), Grecia 80 de euro (48 ore x 40 de euro/24 ore) şi Bulgaria 35 de euro (24 ore x 35 de euro), în sumă totală de 1 145 de euro.

Reclamantul a notat că, atât în ziua eliberării din funcție, cât şi ulterior s-a prezentat la sediul SRL „Transnava Grup” pentru a primi plățile salariale cuvenite, însă sub diferite motive acestea nu au fost achitate.

Corespunzător, la 15 februarie 2023 a expediat în adresa SRL „Transnava Grup” somația, prin care a solicitat achitarea sumelor datorate, precum şi prezentarea copiilor contractului individual de muncă, a ordinului de angajare în muncă şi a ordinului privind eliberarea din funcție, însă cererea dată a rămas fără examinare.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe dispozițiile art. 330 alin. (2) Codul muncii, conform căror, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a îndemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art. 123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

A subliniat că, în conformitate cu prevederile legale urmează de încasat de la societatea pârâtă în beneficiul său şi plata suplimentară pentru fiecare zi de reținere a salariului, calculată de la 26 decembrie 2022 până la pronunțarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Centru din 10 martie 2023, a fost acceptată spre examinare în procedură contencioasă, cu numirea ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, pentru 20 iunie 2023, ora 11:30. (f.d.13)

La 23 ianuarie 2024, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a instanței, reprezentantul SRL „Transnava Grup", avocatul Chirica Vladislav a depus referință la cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Ruslan, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.20-23)

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Rîșcani din 2 mai 2024 a fost admisă acțiunea înaintată de Munteanu Ruslan. S-a încasat de la SRL „Transnava Grup" în beneficiul lui Munteanu Ruslan salariul în mărime de 29 700 de lei, valoarea diurnelor în mărime de 1 945 de euro, conform cursului BNM la data executării și plății de întârziere de 29 700 de lei. S-a încasat de la SRL „Transnava Grup" în beneficiul lui Munteanu Ruslan cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei. S-a încasat de la SRL „Transnava Grup" în beneficiul statului taxa de stat de 2 891,58 de lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 3 mai 2024, prin intermediul poștei electronice, avocatul Chirica Vladislav în interesele SRL „Transnava Grup" a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Rîșcani din 2 mai 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

Termenul legal de declarare a apelului:

În conformitate cu art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Având în vedere că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei *****, sediul Rășcani a fost pronunțat public la 2 mai 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 3 mai 2024, Colegiul civil constată că, apelul a fost declarat în termenul legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel, SRL „Transnava Grup" a indicat că, prima instanță a dat o apreciere arbitrară a probei, și anume contractului individual de muncă, prezentat de apelant împreună cu referința, fapt relatata la pct. 43-48 din hotărâre. Or, lipsa informației despre salariu din contractul individual de muncă prezentat de salariat, nicidecum nu oferă prioritate față de contractul individual de muncă prezentat de angajator. Sau cel din urmă conține semnăturile ambelor părți fără anumite obiecții.

Respectiv, argumentul intimatului precum că, nu cunoștea mărimea retribuției muncii sale, urma a fi apreciat critic de instanță, deoarece contractul individual de muncă prezentat de angajator conținea mărimea salariului lunar, iar cu conținutul acestuia intimatul a făcut cunoștință și nu a avut obiecții, fapt confirmat prin semnătura acestuia.

Prima instanță a reținut o retribuție a muncii intimatului eronată, având în vedere că, contractul individual de muncă prevedea un salariu de 4 900 de lei/lunar.

În partea ce vizează diurnele, de asemenea consideră că, concluziile instanţei de fond sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei. Or, conform pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr.10 din 5 ianuarie 2012 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la delegarea personalului entităţilor din Republic Moldova, diurnă - indemnizație zilnică, în moneda naţională sau în valuta străină, acordată în scopul compensării cheltuielilor suportate suplimentar de personal în timpul delegării.

Prin urmare, diurna nu constituie altceva decât compensarea cheltuielilor suportate în timpul delegării a salariatului, iar la caz, intimatului i-a fost acordat cardul bancar al administratorului apelantului cu scopul de a-i compensa toate cheltuielile suportate pe parcursul deplasării. Faptul predării cardului bancar s-a demonstrat fără echivoc prin declarația administratorului privind predarea cârdului bancar anexată la referință în instanța de fond, precum şi prin faptul că intimatul nu a negat acest fapt, la caz fiind aplicabile prevederile art.123 alin.(6) Cod de procedură civilă.

Totodată, faptul utilizării de către intimat, pe parcursul aflării acestuia în deplasare, a sumelor de bani de pe cardul bancar a fost demonstrat prin extrasele bancare anexate la referință în cadrul instanței de fond, conform căror fără echivoc se constată că intimatul nu a avut careva cheltuieli proprii în timpul deplasării or cazarea, hrana şi alte cheltuieli au fost achitate de către intimat anume prin intermediul cârdului oferit de angajator.

Instanța de fond nu a dat nicio apreciere şi probei listei întocmite de intimat prin care se confirmă cheltuielile suportate de acesta pe timpul deplasării, modul de achitare, precum şi recepționarea de către ultimul a sumei de 2 000 de dolari SUA, cu titlu de compensare a cheltuielilor pentru deplasare, iar în final consideră că, instanţa de fond nejustificat a desconsiderat probele prezentate de apelant prin care fără echivoc se constată că, intimatul nu a avut careva cheltuieli pe parcursul deplasării, or, toate cele necesare erau achitate din start din contul angajatorului.

Ca urmare, instanţa de fond a ajuns la o concluzie greşită precum că intimatului urmează a-i fi achitate diurnele, fapt care de altfel prezintă în sine o îmbogăţire nejustificată a intimatului din contul apelantului. Or, toate cheltuielile de deplasare intimatului i-au fost asigurate din start din contul angajatorului, la caz, urmează a fi apreciat critic şi argumentul instanţei de fond expus în pct.65 al

hotărârii, sau acceptarea şi utilizarea cardului bancar al angajatorului de către intimat pe parcursul deplasării, nu constituie altceva decât o exteriorizare a consimțământului intimatului privind acceptarea modului de compensare a cheltuielilor de deplasare.

Apelanta a indicat dezacordul și cu penalitatea încasată de prima instanță, indicând că, conform art.330 alin.(2) Codul muncii, angajatorul este obligat să achite o penalitate pentru neplata la timp a plăţilor salariale, exclusiv cînd este constatată vinovăţia acestuia. Or, la caz, instanţa de fond în mod arbitrar a constatat existenţa vinovăţia apelantului privind neachitarea la timp a plăţilor salariale fără ca intimatul să prezinte vreo probă în acest sens.

Deopotrivă, apelanta în cadrul instanţei de fond a prezentat notificările şi avizele de recepţie, prin care fără echivoc se constată vinovăția intimatului în partea ce ține de neachitarea la timp a restanțelor salariale. Or, anume cel din urmă refuza să se prezinte la sediul apelantei cu scopul de a ridica plățile salariale sau cel puţin să comunice rechizitele bancare pentru efectuarea transferului bancar. Pe când apelantul a întreprins toate cele necesare pentru a efectua plățile salariale considerând datele prezentate de intimat în contractual individual de muncă.

Mai mult, comportamentul de rea-credință a intimatului la acest capitol s-a constatat şi ulterior pronunțării hotărârii instanței de fond, prin care apelantul era obligat să execute imediat hotărârea în partea achitării unui salariu lunar. Astfel, neavând rechizitele bancare ale intimatului, apelantul din nou le-a solicitat. La care, primul a refuzat neîntemeiat comunicarea acestora şi a impus nejustificat apelantul să apeleze la reprezentatul acestuia pentru a afla rechizitele bancare. Fapt care a dus atât la cheltuieli suplimentare în partea ce ţine expedierea notificării către reprezentantul intimatului precum şi tergiversarea executării hotărârii instanței de fond. Toate cele menționate în prezentul paragraf sunt confirmate prin extrasele din comunicarea cu intimatul prin intermediul aplicației ,,WhatsApp” şi notificarea expediată în adresa reprezentantului acestuia.

La fel, nu este clar de ce anume suma adjudecată de instanța de fond şi nu alta, urmează a fi achitată de apelant cu titlu de penalitate.

În plus, la examinarea cauzei, instanța de judecată a aplicat o lege care nu trebuia aplicată și a interpretat eronat legea.

Prin referința depusă la 15 ianuarie 2025, prin email, avocatul Tatiana Iovu, care reprezintă interesele lui Munteanu Ruslan, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe. (f.d. 94-97)

Poziția părților în ședința de judecată:

În ședința de judecată, reprezentantul apelantei SRL „Transnava Grup”, avocatul Chirica Vladislav a pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind prezent reprezentantul intimatului, avocatul Tatiana Iovu a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe. A susținut motivele invocate în referința depusă.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind explicațiile participanților la proces, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma materialelor din dosar și în raport cu argumentele indicate în cererea de apel, Colegiul civil consideră că, apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art.373 alin. alin.(1), (2), (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin prisma art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate, Colegiul civil reține că, sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (5) Cod de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea

argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

În condițiile art.6 CEDO, instanței judecătorești îi este atribuită obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Țările de Jos*).

Interpretând art. 6 al CEDO se va reține că, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Astfel, Colegiul civil reiterează că, instanța de apel, conform regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (*Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994§27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997§43*).

În corespundere cu probele administrate la examinarea prezentei cauze, Colegiul constată că, la 7 septembrie 2022, între SRL ,,Transnava Grup" în calitate de angajator și Munteanu Ruslan, în calitate de angajat a fost încheiat contractul de individual de muncă f/n. (f.d.7-9)

Conform ordinului nr.17-C din 26 decembrie 2022, emis de SRL ,,Transnava Grup" SRL, s-a dispus acceptarea demisiei dlui Munteanu Ruslan, conducător autocamion, cu începere din 26 decembrie 2022, în baza art. 85 alin. (1) Codul muncii, cu compensarea concediului de odihnă nefolosit de 7 zile, conform art. 119 alin.(1) din Codul Muncii. (f.d.29)

Atât în instanța de fond, cât și în apel, au fost contrapuse contractul individual de muncă f/n din 7 septembrie 2022, primul exemplar, prezentat și în original în instanța de apel de la f.d. 7-9, a fost prezentat de către salariatul Munteanu Ruslan, iar cel de-al doilea, de la f.d.26-28, de către angajator SRL ,,Transnava Grup".

Astfel, în contractul individual de muncă prezentat de intimat/reclamant (f.d. 7-9 care corespunde originalului prezentat și anexat în instanța de apel) nu este indicat la pct. 12 ,,condițiile de retribuire a muncii salariatului (valoare minimă obligatorie a retribuției muncii pentru munca prestată de salariați în sectorul real nu poate fi mai mică decât cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real stabilit de Guvern sau, după caz, decât salariul tarifar pentru categoria I de calificare stabilit de Convenția colectivă de nivel ramural sau în contractul colectiv de muncă)" suma salariului, dar este indicat conform statelor de personal.

Pe când, în contractul individual de muncă prezentat de angajator, în copie, se atestă că la pct. 12 s-a indicat condițiile de retribuire a muncii salariatului 4 900 de lei/lunar. (f.d. 26-27)

Analizând piesele dosarului, instanța de apel, de rând cu prima instanță constată că, exemplarul contractului de individual de muncă f/n din 7 septembrie 2022, încheiat între SRL „Transnava Grup" și Munteanu Ruslan, deținut de salariat are un conținut diferit și conține clauze defavorabile acestuia, în special, acesta nu indică asupra retribuției muncii.

Respectiv, prima instanță în mod justificativ a reținut prevederile art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă indicând că, clauzele contractului individual de muncă deținut de salariat vor fi utilizate în favoarea acestuia, fiind prezentat în original în instanța de apel de Munteanu Ruslan. (f.d.7-9)

În debut, speței sunt aplicabile dispozițiile art.9 alin.(1) lit. d) din Codul muncii, care indică că, salariatul are dreptul la achitarea la timp şi integrală a salariului, în corespundere cu calificarea sa, cu complexitatea, cantitatea şi calitatea lucrului efectuat.

Conform art.10 alin.(2) lit. h) Codul muncii, angajatorul este obligat să plătească integral salariul în termenele stabilite de prezentul cod, de contractul colectiv de muncă şi de contractele individuale de muncă.

Iar art.128, alin.(1) din Codul muncii, reglementează că, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

În acord cu art. 45 din Codul muncii, contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat şi angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcţie, să respecte regulamentul intern al unităţii, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conţin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum şi să achite la timp şi integral salariul.

Corespunzător, art. 85 alin. (3) Codul muncii reglementează că, după expirarea termenelor indicate la alin.(1), (2) şi (4^1), salariatul are dreptul să înceteze lucrul, iar angajatorul este obligat să efectueze achitarea deplină a drepturilor salariale ce i se cuvin salariatului şi să-i elibereze documentele legate de activitatea acestuia în unitate.

Iar, conform art. 119 , în caz de suspendare (art.76 lit. e) şi m), art.77 lit. d) şi e) şi art.78 alin. (1) lit. a) şi d)) sau încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite.

Conform art. 10 alin (2), lit. b) și h) Codul muncii, angajatorul este obligat, să respecte clauzele contractelor individuale de muncă, să plătească integral salariul în termenele stabilite de prezentul cod, de contractul colectiv de muncă şi de contractele individuale de muncă.

Art. 143 alin. (1) lit. a) Codul muncii prevede că, în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat, achitarea plăților salariale se face în ziua eliberării.

Raportând cadrul legal enunțat la circumstanțele de fapt ale speței examinate, Colegiul judiciar conchide că, angajatorul SRL ,,Transnava Grup" nu și-a exercitat corespunzător obligațiile prevăzute de legislația în vigoare și asumate prin contractul individual de muncă încheiat cu Munteanu Ruslan și nu a achitat la timp plățile corespunzătoare salariatului și admis restanțe la achitarea acestora.

Instanța de apel reținând faptul că, în contractul individual de muncă nu este specificat cuantumul retribuirii muncii, în vederea asigurării unei echități sociale, consideră întemeiată concluzia primei instanțe de aplicare a cuantumului salariului mediu lunar pe economie pentru anul 2022, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 458 din 29 decembrie 2021 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2022 (Monitorul Oficial nr. 325-333 art. 761 din 31 decembrie 2021), care constituie 9 900 de lei. Or, în pct. 12 din contractul individual de muncă f/n din 7 septembrie 2022, se indică că, în condițiile de retribuire a muncii salariatului (valoare minimă obligatorie a retribuției muncii pentru munca prestată de salariați în sectorul real nu poate fi mai mică decât cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real stabilit de Guvern sau, după caz, decât salariul tarifar pentru categoria I de calificare stabilit de Convenția colectivă de nivel ramural sau în contractul colectiv de muncă).

În sprijinul poziției exprimate, Colegiul judiciar conchide că, SRL ,,Transnava Grup" urmează să achite în beneficiul lui Munteanu Ruslan, pentru perioada 7 septembrie 2022 - 26 decembrie 2022 salariul lunar în mărime de 9 900 de lei, ceea ce constituie în total suma de 29 700 de lei pentru perioada restantă.

Distinct de opinia apelantului precum că, a fost în imposibilitate de a achita restanțele salariale lui Munteanu Ruslan, deoarece ultimul a refuzat să primească plățile, deși a fost somat/informat și să transmită rechizitele cardului bancar, Colegiul civil sintetizează că, societatea apelantă recunoaște faptul că, respectiva obligație de plată a apărut concomitent, cu emiterea ordinului de concediere 26 decembrie 2022, acesta aflându-se în întârziere.

Tezele expuse denotă și faptul că, SRL ,,Transnava Grup" își justifică neexecutarea obligației de plată față de Munteanu Ruslan, din motiv neimputabil lui, și anume, prin faptul că acesta nu cunoștea despre somația ce i-a fost adresată. Or, corespondența adresată lui Munteanu Ruslan a fost restituită societății cu mențiunea factorului poștal ,,*plecat*" (f.d. 31-39) și abia la 7 iunie 2024, avocatului

reclamantului/intimat a fost expediată somația, recepționată la 11 iunie 2024, după pronunțarea hotărârii. (f.d. 88-89)

Deși, societatea la cererea de apel a anexat screen shot-uri referitor la comunicarea prin aplicație cu Munteanu Ruslan referitor la plățile salariale restante și solicitarea rechizitelor bancare, acestea datează cu 8 mai 2024, în pofida faptului că, ordinul de concediere este datat cu 26 decembrie 2022. Or, societatea cunoștea cu certitudine numărul de telefon și urma să aplice aceiași metodă de a informa reclamantul/intimat despre efectuarea achitării plăților salariale restante în termen.

Aderent, art. 968 alin. (1) Cod civil stabilește că, în cazul în care creditorul este în întârziere sau debitorul, din motive neimputabile lui, nu cunoaște identitatea sau domiciliul creditorului, debitorul poate depune banii, valorile mobiliare sau alte documente, precum şi bijuteriile, la o bancă sau la notar. Valuta străină poate fi depusă în vederea stingerii obligației prin consemnare numai în cazul în care legea permite primirea/efectuarea plăților şi transferurilor în valută străină pe teritoriul Republicii Moldova în privinţa obligației în cauză.

Cu referire la prevederile art. 968 alin. (4) Cod civil, din momentul consemnării, riscurile trec asupra creditorului, debitorul nefiind obligat să plătească dobîndă şi penalităţi ori să compenseze veniturile ratate.

Prin urmare, prima instanță corect a subliniat că, în circumstanțele în care creditorul plăților salariale Munteanu Ruslan, se afla în întârziere, debitul SRL „Transnava Grup” avea obligația pozitivă de a acționa în vederea stingerii obligației prin consemnare.

Referitor la plățile pentru diurnele solicitate spre achitare, Colegiul civil precizează că, în virtutea pct. 31 lit. c) din Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10 din 5 ianuarie 2012, *şoferilor,* expeditorilor auto, ghizilor şi *altor salariaţi antrenaţi în rutele traficului auto internaţional de mărfuri şi călători li se plătesc diurne* în funcție de timpul aflării lor peste hotare, aplicându-se normele diurnelor în valută străină stabilite conform categoriei I, în următoarele cuantumuri în cazul aflării salariatului peste hotare peste 24 ore diurnele se achită în modul general stabilit de prezentul Regulament.

Anexa nr. 2 a Regulamentului cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 10 din 5 ianuarie 2012, stabilește că, normele diurnelor stabilite pentru categoria I, din care fac parte şi șoferii antrenați în traficul internațional de mărfuri cu țările în care s-a aflat în rutele sus-menționate constituie: România - 30 de euro/24ore, Ungaria 40 de euro/24ore, Polonia - 35 de euro/24 ore, Lituania – 35 de euro/24 ore, Belorusia – 30 de euro/24ore, Rusia – 40 de euro/24 ore, Slovacia - 40 de euro/24 ore, Grecia – 40 de euro/24 ore, Bulgaria -35 de euro/24 ore.

Așadar, în speță s-a stabilit cu certitudine că, Munteanu Ruslan în exercitarea sarcinilor de serviciu în perioada 8 septembrie 2022 - 1 octombrie 2022 a realizat transportul internațional de mărfuri tur/retur pe ruta Moldova -România-Ungaria-Polonia-Lituania-Belorusia-Rusia, iar în perioada 26 octombrie 2022- 2 decembrie 2022 a fost antrenat în transportul internațional de mărfuri tur/retur pe ruta Moldova -România-Ungaria-Polonia-Lituania-Slovacia-Grecia-Bulgaria.

La acest segment, Colegiul civil consideră că, pentru antrenarea lui Ruslan Munteanu, în calitate de salariat, în perioada 8 septembrie 2022 - 1 octombrie 2022 în ruta traficului internațional de mărfuri Moldova-România-Ungaria-Polonia-Lituania-Belorusia-Rusia, SRL „Transnava Grup", în calitate de angajator, urmează să achite diurnele pentru aflarea în România 90 de euro (72 ore x 30 de euro/24 ore), în Ungaria 40 de euro (24 ore x 40 de euro), în Polonia 105 de euro (72 ore x 35 de euro/24 ore), în Lituania 35 de euro (24 ore x 35 de euro), Belorusia 90 de euro (72 ore x 30 de euro/24 ore) şi Rusia 440 de euro (264 ore x 40 de euro/24), în sumă **totală de 800 de euro.**

Iar, pentru antrenarea lui Munteanu Ruslan, în calitate de salariat, în perioada 26 octombrie 2022- 2 decembrie 2022 în ruta traficului internațional de mărfuri Moldova-România-Ungaria-Polonia-Belorusia-Lituania-Slovacia-Grecia-Bulgaria, SRL „Transnava Grup", în calitate de angajator urmează să achite diurnele pentru aflarea în România 180 de euro (144 ore x 30 de euro/24 ore), în Ungaria 40 de euro (24 ore x 40 de euro), în Polonia 140 de euro (96 ore x 35 de euro/24 ore), Belorusia 570 de euro (456 ore x 30 de euro/24 ore), în Lituania 70 de euro (48 ore x 35 de euro/24 ore), Republica Slovacia 30 de euro (24 ore x 30 de euro), Grecia 80 de euro (48 ore x 40 de euro/24 ore) şi Bulgaria 35 de euro (24 ore x 35 de euro), în sumă **totală de 1 145 de euro.**

În consolidarea soluției, instanța de apel decelează că, entitatea juridică apelantă deține o restanță de plată, în sumă de 1 945 de euro, cu titlu de diurne efectuate în perioada 8 septembrie 2022 - 1 octombrie 2022, pentru realizarea transportului internațional de mărfuri tur/retur pe ruta Moldova -România-Ungaria-Polonia- Lituania-Belorusia-Rusia, precum și pentru perioada 26 octombrie 2022 - 2 decembrie 2022 transportul internațional de mărfuri tur/retur pe ruta Moldova -România-Ungaria-Polonia-Lituania-Slovacia-Grecia-Bulgaria.

Deci, poartă o conotație declarativă aserțiunea invocată de SRL „Transnava Grup" precum că, Munteanu Ruslan a cheltuit sume de bani neacoperite și neagreate și care nu pot fi confirmate, or, acestea nu pot condiționa neexecutarea unei obligații legale de către angajator, iar stingerea obligațiilor prin compensare între părți, poate avea loc doar cu consimțământul comun al acestora.

Mai mult, înscrisurile ce vizează extrasele de cont (f.d.41-51), precum și tabelul cu total cheltuieli de pe card, cheltuielile confirmate și cele neconfirmate (f.d. 52), extrasele din caiet, cu indicarea anumitor cheltuieli (f.d. 53-54) nu pot

reda anumite împrejurări, care ar demonstra că aceste cheltuieli au fost folosite cu titlu de diurnă, sau cheltuieli personale ale lui Munteanu Ruslan, or, este evident că, acesta a suportat cheltuieli ce țin de activitatea sa și a întreprinderii, în timpul desfășurării serviciului său, în calitate de șofer de curse lungi.

Sub un alt aspect, cu privire la încasarea de la SRL ,,Transnava Grup" a penalității legale pentru neexecutarea obligațiilor și reținerea plăților salariale, pentru perioada 7 septembrie 2022 - 26 decembrie 2022, în mărime de 29 700 de lei în baza calculului administrat, ce reies din raportul juridic de muncă, Colegiul civil se achiesează soluției primei instanțe și în această parte.

În sensul art.330 alin. (2) din Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a îndemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Adițional, art. 949 alin. (1) și (3) Cod civil prevede că, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligația, creditorul poate cere atât executarea obligației, cât şi plata penalității. Nu se poate cere atât executarea obligației, cât şi plata penalității dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestației şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligației. În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

De asemenea, art. 952 Cod civil stipulează că, penalitatea stabilită de lege nu poate fi exclusă şi nici micșorată anticipat prin acordul părților.

Reieșind din faptul că, s-a stabilit că, SRL ,,Transnava Grup" se află în întârziere de plată, prima instanță justificat a considerat că, Munteanu Ruslan este îndreptățit la plata de întârziere în sumă de 29 700 de lei. Or, penalitatea reglementată la art.330 din Codul muncii are ca scop compensarea prejudiciului efectiv suferit de salariat din cauza neplății salariului sau a altor plăți. Deși, angajatorul a întârziat plata acestor drepturi, Colegiul conchide că, penalitatea trebuie să fie calculată nu pentru a constitui o „pedeapsă" excesivă, ci pentru a înlătura inechitatea creată de întârzierea plății și pentru a încuraja respectarea termenelor de plată în viitor.

Așadar, nu poate fi reținut și se respinge argumentul SRL ,,Transnava Grup" întemeiat pe Actul Inspectoratului de Stat al Muncii nr.11-1843/22 din 27 decembrie 2022, or, respectiva concluzie are titlu de recomandare și nu este obligatorie pentru instanță.

Subsecvent, urmează a fi remarcat că, în sensul art. 94 alin. (1) și 85 alin. (1) lit. a) ale Codului de procedură civilă, având în vedere faptul că, cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Ruslan a fost admisă integral, ultimul fiind scutit de la plata taxei de stat prin efectul legii, prima instanță corect a

conchis de a încasa de la de la SRL „Transnava Grup” în beneficiul statului taxa de stat de 2 891,58 de lei, iar în temeiul art.96 alin. (1) Cod de procedură civilă și conform bonului de plată seria QL nr. 214670 din 26 ianuarie 202 (f.d. 56), suma de 10 000 lei, cu titlu de asistență juridică.

În concluzie, soluția instanței de fond este conformă cu legislația muncii și cu condițiile stipulate în contractul de muncă, iar menținerea acesteia de către instanța de apel este justificată din punct de vedere legal și procesual.

Astfel, Colegiul civil reține că, apelul declarat nu conține careva argumente noi și întemeiate, în urma cărora s-ar constata netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, apelanta indicând aceleași argumente indicate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în referință, și cărora prima instanță le-a dat apreciere corectă.

În opinia Colegiului civil, prima instanță a examinat cauza, în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată păstrându-și imparțialitatea și obiectivitatea, creând condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza *Rebait şi alţii vs France nr. 26561/1995,* unde Comisia a menționat că ”... art.6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes... ”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Finalmente, raportând circumstanțele de fapt ale cauzei la normele de drept reținute supra, Colegiul civil constată că, la judecarea cauzei, prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a interpretat și aplicat corect normele de drept material și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Luând în considerație circumstanțele de fapt și normele de drept susmenționate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel

Centru ajunge la concluzia că, apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de SRL „Transnava Grup”, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica.

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Rîșcani din 2 mai 2024.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu

Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Rîșcani, judecător Gheorghe Stratulat
Dosarul nr. 2a-3676/24 (2-23033175-02-2a-13092024)

D E C I Z I E
(DISPOZITIV)

2 iulie 2025 mun. *****

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu

Grefierul Irina Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de SRL „Transnava Grup”, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica,

împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Rîșcani din 2 mai 2024, prin care s-a admis cțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Munteanu Ruslan împotriva SRL „Transnava Grup” cu privire la încasarea plăților salariale neachitate, încasarea diurnelor, încasarea plăților salariale suplimentare de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, calculată începând cu 26 decembrie 2022 până la data pronunțării hotărârii,

în conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de SRL „Transnava Grup”, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica.

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Rîșcani din 2 mai 2024.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu